

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бабинської Надії Анатоліївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу першого частини другої статті 122 Кодексу адміністративного судочинства України

Київ
11 травня 2023 року
№ 74-2(І)/2023

Справа № 3-68/2023(139/23)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Совгирі Ольги Володимирівни – головуючого, доповідача,
Колісника Віктора Павловича,
Петришина Олександра Віталійовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бабинської Надії Анатоліївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу першого частини другої статті 122 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Совгирю О.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Бабинська Н.А. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 8, частині другій статті 55 Конституції України (конституційність) абзац перший частини другої статті 122 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс), згідно з яким „для звернення до адміністративного суду за захистом прав, свобод

та інтересів особи встановлюється шестимісячний строк, який, якщо не встановлено інше, обчислюється з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення своїх прав, свобод чи інтересів“ щодо „встановлення строків звернення до суду при оскарженні незавершеної бездіяльності суб'єкта владних повноважень“.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке. Бабинська Н.А. звернулася до суду з позовом до Вищої ради правосуддя про визнання протиправною її бездіяльності, оскільки рішення Вищої ради юстиції не оприлюднено у форматі відкритих даних на офіційному вебсайті та Єдиному державному вебпорталі відкритих даних.

Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду ухвалою від 8 листопада 2021 року, яку Велика Палата Верховного Суду постановою від 16 березня 2023 року залишила без змін, відмовив у задоволенні заяви Бабинської Н.А. про поновлення пропущеного строку звернення до адміністративного суду, залишив без розгляду її позовну заяву, зазначивши, що „оскільки з дати, коли почала діяти ВРП (12 січня 2017 року), до дати звернення позивачки до суду минуло більше чотирьох років, а з дати прийняття Постанови № 409 (якою зобов'язано оприлюднювати рішення ВРП) минуло понад два роки, немає підстав вважати, що позивачка упродовж цього часу не могла ознайомитися з офіційним вебсайтом відповідача раніше та не могла звернутися до суду за захистом порушеного, на її думку, права у строк, визначений процесуальним законом для звернення з адміністративним позовом“.

На думку автора клопотання, суди дійшли помилкового висновку про наявність підстав для залишення позовної заяви без розгляду з огляду на вимоги частин третьої, четвертої статті 123 Кодексу.

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що встановлення законодавцем в оспорюваних положеннях Кодексу строку звернення до суду під час оскарження всіх видів бездіяльності (завершеної і незавершеної) створює неможливі для виконання умови доступу до суду.

Бабинська Н.А. також вважає, що внаслідок застосування Верховним Судом абзацу першого частини другої статті 122 Кодексу порушено її право на доступ до суду (частина друга статті 55 Конституції України) та, як наслідок, право на збирання інформації (частина друга статті 34 Конституції України).

3. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що Бабинська Н.А. не обґрунтувала тверджень щодо невідповідності Конституції України положень абзацу першого частини другої статті 122 Кодексу в аспекті їх поширення на випадки бездіяльності, що триває.

Обґрунтування автора клопотання базується на окремій думці суддів Конституційного Суду Чеської Республіки до Рішення від 14 липня 2020 року у справі щодо строку звернення до суду з позовом про бездіяльність адміністративного органу, проте зі змісту цього рішення вбачається, що за законодавством Чеської Республіки пропущений строк звернення до суду не

підлягає поновленню, а правове регулювання перебігу строків звернення до суду не є аналогічним за змістом оспорюваним положенням Кодексу.

Крім того, вся аргументація Бабинської Н.А. щодо неконституційності абзацу першого частини другої статті 122 Кодексу зводиться до того, що строки, встановлені у ньому, перешкоджають реалізації права на судовий захист у випадку „триваючої бездіяльності“ суб'єкта владних повноважень. Однак Велика Палата Верховного Суду у постанові від 16 березня 2023 року зазначила, що доводи Бабинської Н.А. про допущення Вищою радою правосуддя бездіяльністю „триваючого порушення“ є безпідставними, оскільки жодними актами законодавства не було передбачено обов'язку відповідача здійснювати публікацію рішень Вищої ради юстиції у форматі відкритих даних на офіційному вебсайті та Єдиному державному вебпорталі відкритих даних. Зазначене свідчить про те, що Велика Палата Верховного Суду не застосовувала оспорювані положення Кодексу в аспекті їх поширення на випадки бездіяльності, що триває.

Аналіз змісту конституційної скарги також дає підстави для висновку, що автор клопотання, стверджуючи про неконституційність оспорюваних положень Кодексу, фактично висловлює незгоду з результатами їх правозастосування Верховним Судом та судовими рішеннями, ухваленими у його справі, що не є обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що правозастосовна діяльність полягає в індивідуалізації правових норм щодо конкретних суб'єктів і конкретних випадків, тобто в установленні фактичних обставин справи і підборі юридичних норм, які відповідають цим обставинам; пошук та аналіз таких норм з метою їх застосування до конкретного випадку є складовими правозастосування і не належать до повноважень Конституційного Суду України [ухвали Конституційного Суду України від 31 березня 2010 року № 15-у/2010, від 3 липня 2014 року № 73-у/2014, від 24 лютого 2016 року № 14-у/2016, ухвала

Другого сенату Конституційного Суду України від 20 листопада 2019 року № 70-у(II)/2019].

Отже, автор клопотання не дотримав вимог частини першої, пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бабинської Надії Анатоліївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу першого частини другої статті 122 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**